

Hundreder, som ere absolut nødvendige til deres Familjes Underholdning. Desuden have mange private Læger troet at burde bringe Staten det Offer, at forlade deres Hjem og stille sig til Militair-Statens Disposition, og Forholdene have medført, at disse ikke have kunnet slippe paa den Tid, da de selv troede, at de rimeligviis maatte kunne blive frie igjen, nemlig efter nogle faa Maaneders Forløb, saa at de ere udsatte for Nød og Mangel, naar Krigen er tilende. Det er ogsaa derfor, at jeg kan sige, at det ikke maa indre Noget, som jeg har hørt, at det har gjort, at Krigsministeren har tilstaaet et extraordinairt Avancement af 8 Underlæger til yngst Overlægegage, thi jeg kan forsikre, at det først er efter et meget høit Nødskrig, at dette er skeet, begrundet derved, at der ikke har været nogen Udsigt for Lægerne til i Krigstid at kunne avancere paa almindelig Maade; de have derfor, trods de legemlige og aandelige Anstrengelser, der have været forbundne med deres Tjeneste, ikke havt nogen som helst Udsigt til en forøget Indtægt i hele Krigstiden. Nu vil maaskee endeel af de koldt beregnende Rigsdagsmænd sige: saadanne Følleshensyn kunne vi ikke tage i Betragtning under Behandlingen af Finantsloven (Nei!), og det vilde jeg kun indrømme betingelsesviis, men jeg skulde heller ikke være kommen frem med disse Bemærkninger, dersom jeg ikke kunde føie dertil, at jeg anseer det for aldeles stridende mod Militairstatens, og altsaa mod Statens Lary, om man vilde gaae ind paa en saadan Indskrænkning i Lægepersonalets Antal, som Udvalget dog har lagt til Grund for sin Beregning, nemlig, at man skulde indskrænke Lægecorpset til 25 Overlæger og fletningen Underlæger, thi Enhver, som kender det Allermindste til de faktiske Forhold, der nu ere indtraadte under Krigen, vil kunne indsee, at dette Antal aldeles ikke vil være tilstrækkeligt. Man maa nemlig ikke, naar man taler om, hvorledes Armeen skal organiseres, alene gaae ud fra en saadan Betragtning, som at sige: ere da de Forretninger, som nu henligge til denne Post, virkelig saa mange og saa omfattende, at de kunne beskæftige en Mand i hans hele ordinaire Arbejdstid, ellers ville vi ikke

oprette denne Post. Jeg siger, et saadant Hensyn kan ikke være det ene Afgjørende ved en Armeeargament (Tscherning: Nei, ganske vist!), thi man maa indrette Armeeargamenten saaledes, at de bestaaende Cadres, eller den Ramme, der bliver staaende i Fredstid, har en saadan Udstrækning, at den med Lethed og Hurtighed kan udfyldes i Krigstid, saaledes at der derved udvikles en tilstrækkelig Forsvarsevne (Tscherning: Hørl!). Men, naar dette er Tilfældet, vil man finde, at et saadant Lægeantal, som det foreslaaede, er aldeles utilstrækkeligt til at danne den fornødne Stamme. Jeg vil blot minde om, at der i Krigens Tid er brugt 240 Læger, og at man paa mange Steder har havt Trang til endnu flere og hvorledes disse skulde kunne fremkomme af de i Fredstiden beholdte 25 Overlæger, uden nogen Underlæger, det troer jeg er Noget, som neppe vil kunne besvares tilfredsstillende. Jeg gaaer nødig ind paa at yttre mig om det, der er bragt i Forslag med Hensyn til 10 værnespligtige medicinske Studerende; thi det forekommer mig, at dette Forslag let kunde forstolkes, som om man viste Ringagt for Soldatens Liv og Helbred. Man vil maaskee sige, at der i denne Krig er brugt medicinske Studerende som Læger, men der er stor Forskjel paa, om Noget bliver ansat som Læge efter de fordeelagtige Vidnesbyrd, han har, eller efter en aflagt Prøve, og saa paa at udføre efter Mandtalslister og ansætte vilkaarlig som Læge, trods den Paagjældendes ringe Erfaring og Dygtighed; fordi en Mand kaldes medicinsk Studerende, derfor er det dog mange Gange langt fra, at han virkelig studerer Medicinen. Jeg anbefaler af disse Grunde den Forandring, som nu Udvalget i Forening med Krigsministeriet har foreslaaet i den Bestemmelse, som Thinget vedtog ved den Behandling, saaledes at det lades aabent, hvorledes Lægecorpset skal organiseres, naar der engang bliver Leilighed til at fremkomme med et behørig drøftet Forslag.

Krieger: Den ærede Rigsdagsmand, som nys havde Ordet, beklagede, at han ikke var ankommen tidligere til Thinget, for at kunne tage Deel i Forhandlingerne, navnlig om Krigsministeriets Budget under Finantslovens